

lóját gabonával, egy 17. századi talpgerendás és egy 16–17. századi paticsfalú leégett épület részletét találtuk. Mivel a legelső maradványnál úgy tűnt, hogy leégés után in situ maradt az omladék, a kutatást itt abbahagytam. A későbbiekben nagy felületben érdemes feltárni az objektumot.

A városfal e ponton csak részben van lealapozva. A téglafal alatti kő alaptesten itt egy kávéról indított terméskő átboltozás alatt üreg, illetve utólagos befalazás figyelhető meg. A boltozat romlott, több köve lazult. A statikussal arra a véleményre jutottunk, hogy vagy túl mélyre kellett volna itt alapozni a konszolidált talajig, vagy spóroltak a kővel és csak szakaszonként alapozva, szakaszonként háritóívvvel oldották meg a fal alapozását. A falat kívülről vizsgálva több ponton is láttunk ilyen ívekre utaló falazati struktúrát.

A 4. árkot a 3. árokkal szemben a fal külső oldalán nyitottuk. Itt a jelenlegi talajszint 80 cm-rel mélyebben van, mint a másik oldalon és a török korban is mélyebb szinten volt a külső járószint. A vastag 20. századi feltöltés alatt leletszegény, 16–17. századi feltöltés alatt 14. századi kerámiával datált gödör mélyedt az altalajba. A falat kívülről kísérő egykori árok partja nem került bele a kutatóárokba. Az alapfalon itt is megfigyelhető volt a nyílás. A statikussal arra a véleményre jutottunk, hogy a falon nyíló repedés kiváltó oka a háritóív boltvállal részének rétegcsúszása. A boltozat megcsúszása viszont feltehetően az ív másik oldalán folytatódó alapozás egyenetlen süllyedésének következménye. A falnak e ponttól nyugatra húzódó részén súlyos statikai probléma nincs, e vizsgált ponttól keletre viszont tovább kutatandó az alap egyenetlen süllyedésének oka.

MAJCHER TAMÁS

338. Székesfehérvár, Fekete-hegy

(Fejér megye) Kö

A tervezett M81-es autótűt 101 és 110 kilométerszelvényei közé eső nyomvonalszakaszán terepbejárást végeztünk 2000. május 8-án. Az M81/1 jellel regisztrált, 300×100 m kiterjedésű, É-D irányú lelőhelyről középkori kerámiát gyűjtöttünk, ami az István Király Múzeumba került.

Munkatársak: Cserményi Vajk, Fülöp Gyula, Nádorfi Gabriella.

SZALAI TAMÁS

339. Székesfehérvár, Fő utca 13.

(Fejér megye) Kö

A ház pincéjében nyílt lehetőségünk arra, hogy árkokat húzzunk. 1-es, 2-es, 3-as számú árkaikban csak az újkori ház pincefalának alapozását sikerült feltárnunk. Árkaink mélysége kb. 130 cm-en megállt a 6. számmal jelölt tömör, fekete, iszapos rétegben, mivel a feltörő talajvíz miatt nem tudtuk folytatni a mélyítést. Ugyanígy jártunk a 4. számú árokban is, ahol egy vöröses, bauxit-

tartalmú habarcsba rakott kőfalat találtunk. Erre alapozták a mai pince falait. A középkori falat különböző méretű törtkövekkel rakták, északi falának elbontott felülete kb. 50 cm-re a mai padlószint alatt kb. 45 cm-rel szélesebb volt a pince falánál.

A középkori házrészlet bemutatása nem szükséges.

SIKLÓSI GYULA

340. Székesfehérvár, Maros-hegy

(Fejér megye) Rő

Az épülő szennyvízvezeték árka érintette a székesfehérvári topográfiában felvett bronzkori település szélét. A lelőhelyet 100 m hosszban és 4–5 m szélességben tártuk fel.

Az Aradi utcában valójában mocsárban, eleve „reménytelen” helyen kellett ásnunk, sem régészeti objektumot, sem leletet nem találtunk.

A Szalontai utcában soros elrendeződést mutató cölöplyukakat (mocsáron átívelő gyaloghíd?) és erodált kerék gödröket tártunk fel. A talált kerámia 2. század végi, provinciális áru.

SZALAI TAMÁS

341. Székesfehérvár, Oskola utca 1.

(Fejér megye) Ű

A ház lakott, ezért csak az udvarban végezhetünk leletmentést.

A terület nagyobbik részét egy pince, illetve egy újkori téglaciszterna foglalja el. A fennmaradó ásatásra alkalmas területen húztunk két árunkat. Ezekben egy újabb, beomlott újkori pince falsarkát, a téglaciszterna déli részletét, illetve az udvar déli részén álló házfal újkori alapozását találtuk meg. A helyszínen középkori falrészletek előkerülésével nem számolhatunk.

SIKLÓSI GYULA

342. Székesfehérvár, Oskola utca 8.

(Fejér megye) Kö

A ház udvarán két árokban figyeltünk meg falakat. 2-es számmal jelölt árunkban egy 17–18. századra datálható falsarkot tisztítottunk ki.

Egy kb. 11×1,6 m-es kelet-nyugati irányú árkot (1. sz.) húztunk az udvar közepén. Ebben egy ugyanilyen irányú, sárga habarcsba rakott középkori házfal alapozását tártuk fel kb. 8 m hosszúságban. A formátlan, különböző méretű kövekből rakott fal szélessége 110 cm és 60 cm között változott. Mivel az árok két oldalán, végeinél és közepén több közművezetékét ástak be, a középkori alapozás teljes feltárását nem végezhetjük el.

Járószinteket, falsarkokat nem találtunk, a középkori fal nyugati végét újkori kőfal zárta, mely délre fordult. Folytatása azonban a közművek által szabdalta 2. sz. árokban már nem volt meg.